

ESTIMAVA, TAMBÉ, LA REGLA I ELS GERMANS El P. Josep Alegre a la casa del Pare

El dia 26 de gener de 2024, solemnitat dels sants pares fundadors de Cister, ens ha deixat el P. Josep Alegre i Vilas després d'una curta i inesperada malaltia. Tenia 83 anys, en feia 27 que era monjo i 53 que era sacerdot. Va ser abat de Poblet de 1998 a 2015. Jesucrist, el Rei veritable, l'ha cridat a l'hora tranquil·la d'entre matines i laudes, l'hora en què ell solia pregar en el silenci del claustre o en la quietud de la cel·la.

Josep Alegre i Vilas va néixer a Vallobar (Baix Cinca) el 8 de novembre de 1940. Estudià la carrera de mestre. El 18 de març de 1970 fou ordenat de prevere, cursats els estudis pertinents al seminari de Saragossa. Després de vint-i-cinc anys de ministeri com a prevere diocesà, ingressà al nostre monestir de Poblet. Era l'any 1995, i l'abat de Poblet, el P. Maur Esteva, acabava de ser elegit abat general de l'Orde Cistercenc. Poc es podia pensar que, passats encara no tres anys, el succeiria com a abat del monestir. En efecte, el 26 de gener de 1996 vestí l'hàbit de novici, i professà el 25 de gener de l'any següent. El 20 d'abril de 1998, essent encara profés de vots temporals, fou postulat com a abat per la comunitat de Poblet. Obtingudes les dispenses pertinents de la Santa Seu, fou confirmat i instal·lat en el càrrec el mateix dia pel seu predecessor, el P. Maur Esteva, que presidia l'elecció. Rebé la benedicció abacial el 27 de juny següent de mans de l'arquebisbe de Tarragona Lluís Martínez Sistach.

Mentre passava tot això, cursava estudis de monàstica a Roma i es llicenciava també en teologia per l'Institut de Teologia Fonamental de Sant Cugat del Vallès amb una tesina sobre Guillem de Saint-Thierry.

El seu servei abacial a la comunitat va estar marcat per la discreció i la senzillesa, amb una preocupació especial per la formació de les noves vocacions que, en aquells anys, fluïen al monestir. Tingué interès a revitalitzar la Germandat del monestir obrint-la més cap a una vivència espiritual en el solc de la Regla de sant Benet. A través dels seus escrits, esmentem tan sols els comentaris a les antífones

de la O, que publicava cada any, compartia amb moltes persones la seva recerca de Déu. Per als monjos, els seus comentaris a la sala capitular i les seves homilies eren expressió d'aquell llevat de justícia divina que, segons sant Benet, han de difondre els manaments i la doctrina de l'abat (cf. RB 2,5).

El dia 3 de desembre de 2015, després de presentar la renúncia preceptiva per motius d'edat, fou succeït en el càrrec d'abat de Poblet pel P. Octavi Vilà i Mayo. El P. Josep ha viscut gairebé deu anys com a abat emèrit fidel al seu ideal monàstic de servei a la comunitat, de discreció i de silenci, de fidelitat generosa a la pregària, personal i litúrgica, disponible i actiu en els serveis senzills de cada dia. Fins al darrer moment, fins que, d'una manera inesperada i sobtada, la malaltia ens l'ha arrabassat. Dos dies abans de morir, el 24 de gener, al capvespre, va rebre la santa unció i el viàtic de mans del seu amic i cardenal, Juan José Omella, arquebisbe de Barcelona, envoltat de tota la comunitat.

Ara que ens sentim tan desemparats, s'escau d'evocar unes paraules seves: «Nosaltres coneixem profundament aquestes pedres de Poblet. Més encara: jo diria que som pedres vives, pedres de qualitat. Però hem de treballar amb intel·ligència, de cor, sobretot; més encara: amb fe, amb fe profunda, per acoblar-nos els uns als altres en l'edificació del temple de pedres vives. Tots tenim necessitat, en aquesta construcció, pedra sobre pedra, de la comunitat, del temple viu, de polir moltes arestes, perquè les pedres estiguin ben compactes entre si. Aquesta és la nostra tasca de cada dia.» (*Homilia en la Dedicació d'església de 2010*).

El P. Alegre, una pedra preciosa que ara ja forma part del temple de la Jerusalem del cel. I per a nosaltres, encara, la tasca de polir les arestes del temple de la terra, d'aquesta església pelegrina de Poblet. Que ell, que en vida ens va edificar amb el seu exemple, ens ajudi ara a ser bons talladors de pedra i hàbils constructors per formar un conjunt harmoniós. Amén. En pau descansi.